

List of publications

1. **van der Lem R** Voordelen van een multidisciplinaire aanpak bij chronische buikpijn. *Patiënt Care* 2000, 27 (4): 33-38
2. de Beurs E, den Hollander-Gijsman ME, van Rood YR, van der Wee NJ, Giltay EJ, van Noorden MS, **van der Lem R**, van Fenema E, Zitman FG: Routine outcome monitoring in the Netherlands: practical experiences with a web-based strategy for the assessment of treatment outcome in clinical practice. *Clin Psychol Psychother* 2011, 18: 1-12.
3. **van der Lem R**, van der Wee NJ, van Veen T., Zitman FG: The generalizability of anti-depressant efficacy trials to routine psychiatric out-patient practice. *Psychological Medicine* 2011, 41: 1353-1363.
4. **van der Lem R**, Stamsnieder P, van der Wee NJA, van Veen T, Zitman FG: Socio-demographic features in randomized controlled trials for major depression: generalizability and individualization. *International Journal of Person Centered Medicine* 2011, 1: 268-278.
5. Grootenboer EMV, Giltay EJ, **van der Lem R**, van Veen T, van der Wee NJA, Zitman FG. Reliability and validity of the Global Assessment of Functioning Scale in clinical outpatients with depressive disorders. *Journal of Evaluation in Clinical Practice* 2012, 18: 502-507.
6. **van der Lem R**, van der Wee NJ, van VT, Zitman FG: Efficacy versus effectiveness: a direct comparison of the outcome of treatment for mild to moderate depression in randomized controlled trials and daily practice. *Psychotherapy and Psychosomatics* 2012, 81: 226-234.
7. **van der Lem R**, de Wever WW, van der Wee NJ, van VT, Cuijpers P, Zitman FG: The generalizability of psychotherapy efficacy trials in major depressive disorder: an analysis of the influence of patient selection in efficacy trials on symptom outcome in daily practice. *BMC Psychiatry* 2012, 12: 192 (published online, open access)
8. **van der Lem R**: Behandelresultaten bij depressie: gerandomiseerd gecontroleerd onderzoek versus de dagelijkse praktijk. *Tijdschrift voor Psychiatrie* 2012, 10: 905-906.
9. **van der Lem R**, Stamsnieder PM, van der Wee NJA, van Veen T, Zitman FG: Influence of sociodemographic and socioeconomic features on treatment outcome in RCTs versus daily psychiatric practice. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology* 2012, 12 DOI:10.1007/s00127-012-0624-4 (published online)

Curriculum Vitae

Rosalind van der Lem is geboren op 11 juli 1974 te 's Gravenhage. In 1992 behaalde zij cum laude haar atheneum diploma aan het Nienoord College te Leek. Hierna studeerde zij geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen. Gedurende haar studie volgde zij twee wetenschappelijke stages: een stage bij de afdeling Kinderneurologie van het Universitair Medische Centrum Groningen en een stage bij The Hospital of the University of Pennsylvania in Philadelphia, Verenigde Staten, bij de afdeling Cognitive Neurology/Neurolinguistics. In 1999 behaalde zij cum laude haar artsensbul. Daarna werkte zij een jaar als arts-assistent (AGNIO) psychiatrie voor GGZ Delfland te Delft en een jaar als arts-assistent neurologie voor het Sint Franciscus Gasthuis te Rotterdam. In 2001 startte zij haar opleiding tot psychiater bij het Haags Leids Opleidings Consortium Psychiatrie (HLOCP), waarbij zij werkzaam was voor Parnassia in Den Haag en GGZ Delfland in Delft. Gedurende haar opleiding volgde zij 2 keuzestages bij het Centrum Intensieve Behandeling van Parnassia te Den Haag en in het Erasmus Universitair Medisch Centrum te Rotterdam. Sinds april 2006 was zij werkzaam als psychiater bij Rivierduinen GGZ Leiden en startte haar promotie onderzoek, wat resulteerde in dit proefschrift, in combinatie met poliklinische patiëntenzorg. Zij ontving hiervoor een subsidie van ZonMW die tot doel heeft om clinici op te leiden tot bruggenbouwer tussen wetenschap en klinische praktijk in de GGZ. Zij was bij Rivierduinen actief in begeleiden van medische studenten en psychiaters in opleiding bij hun wetenschappelijke stage/eindreferaat, coördinator van het coschap psychiatrie bij GGZ Leiden en nauw betrokken bij de ontwikkeling van de bipolaire polikliniek. Sinds 2011 is zij werkzaam als psychiater bij Het Dok, een forensische poli- en dagkliniek in Rotterdam, onderdeel van FPC de Kijvelanden. Zij is daar verantwoordelijk voor de ontwikkeling van een gespecialiseerde Forensische ADHD poli, waarin patiëntenzorg, behandelinnovatie, wetenschap, en opleiding vertegenwoordigd zullen zijn. Rosalind van der Lem is getrouwd en heeft een zoon en een dochter.

Rosalind van der Lem was born on the 11th of July 1974 in the Hague. In 1992 she graduated cum laude from secondary school and started studying Medicine at the University of Groningen. In 1999 she obtained her medical degree cum laude. Subsequently, she worked as a physician in psychiatry and neurology for two years. In 2001 she started her psychiatry residency at GGZ Delfland in Delft and Parnassia, the Hague. She completed her psychiatry training in April 2006 and started working as a psychiatrist for Rivierduinen, GGZ Leiden. She combined working as a psychiatrist in an outpatient clinic of GGZ Leiden and working on the current PhD project. She was involved in supervising medical students and psychiatry residents in their scientific training, coordinated the internship psychiatry at GGZ Leiden and participated in the development of a specialized outpatient clinic for bipolar disorders. Since 2011 she is working as a psychiatrist at Het Dok, a forensic outpatient clinic of the FPC the Kijvelanden. In this clinic, she develops a specialized forensic outpatient clinic for patients suffering from ADHD. In this clinic, the treatment of patients, the development of new treatments, training of clinicians and research will be combined. Rosalind van der Lem is married and has a son and a daughter.

Acknowledgements (dankwoord)

Ik heb genoten van het schrijven van dit proefschrift gedurende een periode van maar liefst zeven jaar. Het is een leerzame, inspirerende tijd geweest, met name dankzij de hulp van velen.. Ik wil deze paragraaf benutten om jullie heel hartelijk te bedanken.

Frans, mijn promotor: jouw begeleiding, kritische blik en het vermogen om steeds boven het onderzoek uit te stijgen hebben dit proefschrift gemaakt tot een onderzoeksproject met “evidence based” antwoorden op een al lang bestaande vraag uit de klinische praktijk.

Nic, mijn copromotor, van jou leerde ik niet alleen wetenschappelijke artikelen te schrijven, maar ook om met plezier te laveren in het soms ingewikkelde wetenschappelijke werkveld. Tineke, mijn copromotor, jij gaf me in dit project de vrijheid die ik nodig had en je weet nuchterheid te combineren met geestdrift, een eigenschap die misschien wel zeldzaam is in een academische wereld.

Ik wil graag de testverpleegkundigen van Rivierduinen, de medische studenten en aios psychiatrie, in het bijzonder Wouter de Wever en Purdey Stamsnieder, bedanken voor het verzamelen van de ROM data en de hulp bij het omvangrijke status- en literatuuronderzoek dat nodig was voor dit proefschrift. Wouter en Purdey, het was fijn samenwerken met jullie! Ik ben prof. dr. Pim Cuijpers zeer erkentelijk voor zijn enthousiasme en bijdrage aan hoofdstuk vier van dit proefschrift.

Evert Onstein en Emke Osinga, mijn leidinggevenden bij Rivierduinen, ondersteunden mij in het combineren van wetenschappelijk onderzoek met dagelijkse patiëntenzorg. Veel dank ben ik verschuldigd aan Renske de Reus, die van 2006 tot 2011 mijn supervisor was in het combineren van werk als promovendus en als clinicus. Renske, dankzij jou lukte het om de brug tussen GGZ en wetenschap te slaan. Verder alle lof voor mijn collega's van het SAS-team van Rijnveste voor hun inzet voor ROM en onderzoek in de dagelijkse praktijk.

Ik dank mijn huidige werkgever, in het bijzonder Machiel Polak en Hans Vermeulen, voor de mogelijkheid om mijn proefschrift af te ronden terwijl er meer dan genoeg te doen was en is voor het Dok. En natuurlijk alle betrokken collega's van het Dok voor de waarneming, steun, het enthousiasme en de relativering.

Tot slot wil ik een nog aantal vrienden noemen. Allereerst Michiel van Vreeswijk, Gerthe Veen en Laura van Goor, dank voor jullie eigenzinnige gesprekken over psychiatrie, wetenschap en vele andere onderwerpen. Onze gesprekken hielpen me een vrolijke scherpte te ontwikkelen. En dan natuurlijk Annet Spijker en Esther van Fenema. Ik ben er trots op dat jullie mijn paranimfen zijn. Annet, jij bent degene die ik bel als ik niet meer weet hoe ik wetenschap, patiëntenzorg en moederschap moet combineren. Esther, het is zo jammer dat er geen markt is voor een forensische muziekpoli voor patiënten met ADHD. En tot slot Brian Comanne, wat had ik graag gewild dat je erbij kon zijn als ik mijn proefschrift verdedig. Ik ben nog steeds erg dankbaar voor je vriendschap.

Lieve familie, wat fijn dat jullie voor mij klaar hebben gestaan en altijd geïnteresseerd zijn gebleven in mijn proefschrift. Lieve Warre en Rifka, er was ooit een tijd dat ik dacht dat promoveren één van de mooiste dingen zou zijn die je in je leven meemaakt. Wat een feest dat jullie er zijn om te bewijzen dat er nog veel mooier dingen zijn! Lieve Feico, mijn lief, zonder jou stond al het voorgaande er niet. Mijn dank is groot, mijn liefde groter.

